

Overenskomst. Men i saa Tilfælde maatte rigtignok Embedslægerne, som under disse Omstændigheder næppe kunde overkomme at paatage sig privat Praxis, have en betydelig Forhøjelse af Gagen, ligesom ogsaa deres Antal sandsynligvis i Tidens Løb maatte forøges. Udsigten hertil kan, vel at mærke, ikke virke afskrækkende, eftersom det samme muligvis turde blive nødvendigt, selv om der ingen Sygekasselov udkommer. Det vil da nemlig komme til at bero paa, om Fattiglovens § 44 benyttes i stort Omfang eller ikke. Sker det første, kan man selvfølgelig ikke vælte denne Byrde over paa Embedslægerne uden passende Vederlag, forsaavidt man da ogsaa i Fremtiden ønsker disse Poster besatte.

Th. Sørensen.

Maurice Block: Følgerne af en Strejke. Oversat ved Georg Sick. Høst og Søns Forlag. 108 Pag. Kbhavn 1891.

Benyttende Novelleformen som et ganske løst Overkast, henvender den bekendte Forf. sig til Arbejderne, for at klare deres Begreber om forskellige Spørgsmaal, som mere eller mindre staa paa Dagsordenen for dem. Han indprenter saaledes Arbejderne — ikke mindst de unge — Forsynlighedens Betydning, drøfter Normalarbejdsdagens Betimelighed, advarer mod at foretage Strejker i Blinde, og kritiserer Socialismens af Taage omhyllede Fremtidssamfund. Bogen kan dog ogsaa anbefales Læsere udenfor Arbejderkredsene. Det er nok muligt, at disse ville tage et Forbehold hist eller her. Anmelderen er f. Ex. tilbøjelig hertil for Normalarbejdsdagens Vedkommende, idet Forf. ganske ser bort fra de hygieiniske Hensyn. Men alligevel lod sig vel nok opnaa Enighed om det Ønske, at den let læselige Bog kom rette Vedkommende ihænde.

Uheldigvis er der jævnlig et langt Spring fra Ønske til Virkelighed. Men for at fremme Formaalet, tilbyder den

Overenskomst. Men i saa Tilfælde maatte rigtignok Embedslægerne, som under disse Omstændigheder næppe kunde overkomme at paatage sig privat Praxis, have en betydelig Forhøjelse af Gagen, ligesom ogsaa deres Antal sandsynligvis i Tidens Løb maatte forøges. Udsigten hertil kan, vel at mærke, ikke virke afskrækkende, eftersom det samme muligvis turde blive nødvendigt, selv om der ingen Sygekasselov udkommer. Det vil da nemlig komme til at bero paa, om Fattiglovens § 44 benyttes i stort Omfang eller ikke. Sker det første, kan man selvfølgelig ikke vælte denne Byrde over paa Embedslægerne uden passende Vederlag, forsaavidt man da ogsaa i Fremtiden ønsker disse Poster besatte.

Th. Sørensen.

Maurice Block: Følgerne af en Strejke. Oversat ved Georg Sick. Høst og Søns Forlag. 108 Pag. Kbhavn 1891.

Benyttende Novelleformen som et ganske løst Overkast, henvender den bekendte Forf. sig til Arbejderne, for at klare deres Begreber om forskellige Spørgsmaal, som mere eller mindre staa paa Dagsordenen for dem. Han indprenter saaledes Arbejderne — ikke mindst de unge — Forsynlighedens Betydning, drøfter Normalarbejdsdagens Betimelighed, advarer mod at foretage Strejker i Blinde, og kritiserer Socialismens af Taage omhyllede Fremtidssamfund. Bogen kan dog ogsaa anbefales Læsere udenfor Arbejderkredsene. Det er nok muligt, at disse ville tage et Forbehold hist eller her. Anmelderen er f. Ex. tilbøjelig hertil for Normalarbejdsdagens Vedkommende, idet Forf. ganske ser bort fra de hygieiniske Hensyn. Men alligevel lod sig vel nok opnaa Enighed om det Ønske, at den let læselige Bog kom rette Vedkommende ihænde.

Uheldigvis er der jævnlig et langt Spring fra Ønske til Virkelighed. Men for at fremme Formaalet, tilbyder den

danske Forlægger, at Fabrikanter, Bygmestre og andre, som ville uddele Bogen til deres Arbejdere, kunne faa et Fri-exemplar mod at købe ti.

Th. S.

Dr. Paul Nathan: Die Wohnungsfrage und die Bestrebungen der Berliner Baugenossenschaft. Berlin 1890. L. Simeon. 84 S.

Foruden at give en Fremstilling af et berlinsk Byggeselskabs Udvikling og Resultater, polemiserer Forf. mod den tyske Statsmand Miquels Projekt, som gaar ud paa at skaffe Storstædernes ubemidlede Befolkning bedre Boliger ad Lovgivningens Vej. Miquel anbefaler nemlig, at Lovgivningsmagten skal forbyde Beboelsen af Lokaler, som overhovedet ikke egne sig til Opholdsted for Mennesker, og dernæst fastsætte et Minimum af Luftrum for hvert Menneske i en Lejlighed; han mener, at herved ville de Ubemidlede opnaa bedre Boliger, uden at Huslejen i Længden vil stige. Rigtigheden af den sidst nævnte Opfattelse benægter Nathan. Boligerne ville vel nok blive bedre, men samtidig dyrere. Allerede nu er der af forskellige Grunde — Vanskeligheden ved at holde Orden i de af mange Smaakaarsfolk beboede Huse, Faren for at miste endel af Huslejen o. s. v. — mindre Tilbøjelighed til at anbringe Kapital i Huse med smaa end med middelstore og store Lejligheder. Og en Forandring til det modsatte kan da allermindst ventes tilvejebragt derved, at Forrentningen af Kapitalen blev mindre end tidligere, hvilket jo maatte ske, naar de smaa Lejligheders Gennemsnit tænkes større end forhen uden Stigning i Lejen. Men — siger Miquel — selv om højere Husleje skulde vise sig at være en uundgaaelig Konsekvens, ville de arbejdende Klasser lidt efter lidt erholde Erstatning i en Forhøjelse af Lønnen. Heller ikke denne Paastand vil Forf. tillægge ubetinget Gyldighed, idet han i saa Henseende henviser til »Gnidningsmodstanden«. Med et Par Lovparagrafer er man ikke istand